

DE CPN IN DEN HAAG OP 4 NOVEMBER 1956.

Laat in de ochtend van Zondag 4 November 1956 werd een aantal vooraanstaande leden van de CPN te Den Haag onverwacht vanwege het districtsbestuur ter vergadering bijeen geroepen. Bij afwezigheid van de districtssecretaris Pieter BAKKER (13-10-1925), die te Amsterdam een speedzitting van het partijbestuur bijwoonde, deelde districtsbestuurder Mr Antonie A. de JONGE (11-2-1928) mede, dat uit Amsterdam de opdracht was ontvangen om de eigendommen van de partij te beschermen.

Hiertoe moesten bewakingsploegen worden samengesteld, welke elkaar zouden kunnen aflossen. Bewaking van de winkel van de CPN-boekhandel "Pegasus" werd niet nodig gevonden, wel van het partijkantoor aan de Prinsegracht en het kantoor van de EVC aan de Koningstraat.

Een enkeling meende dat men wapens ter beschikking moest hebben om zich eventuele aanvallers van het lijf te houden. Anderen waren daar tegen omdat men dan de reactie aanleiding verschaftte een moordpartij in scène te zetten.

A. de JONGE gaf de raad zich tegen mogelijke aanvallers met een stuk meubilair of iets dergelijks te verdedigen. Wapens mochten volgens hem niet worden gebezigd.

De aanwezigen verkeerden in een nerveuze stemming. Tot heldhaftig optreden voelde men weinig neiging.

De inhoud van de in het partijgebouw aanwezige brandkast en enige apparatuur werden alvast in veiligheid gebracht.

Te ongeveer 20.00 uur die avond hadden zich ruim 20 communisten in het partijgebouw verzameld. Het EVC-gebouw aan de Koningstraat werd onbewaakt gelaten. Wel had men daaruit toen reeds de administratieve bescheiden in veiligheid gebracht.

Een der bewakers had zich voorzien van een kolenschop, een andere was in het bezit van een ijzeren pijp met loden knop, terwijl Mr de JONGE een vierkant liniaaltje hanteerde. Voorts werden de poten van twee oude stoelen als wapen bestemd. Enkelens posteerden zich, voorzien van enige stenen, op het platte dak. Andere wapens werden niet opgemerkt. De toegangsdeuren werden met kantoor-meubelen gebarricadeerd.

De leiding, indien al aanwezig, toonde zich onbekwaam en onzeker. Er heerste verwarring in het gebouw en iedereen bevond zich in een zenuwachtige toestand. Toen de aanvallen op het gebouw begonnen, aarzelde men geen moment de politie, de loco-burgemeester en zelfs het ministerie van Binnenlandse Zaken op te bellen. Men was bijzonder verheugd toen de gevraagde politie-assistentie verscheen en roemde later een hoofdinspecteur van politie vanwege zijn krachtadig optreden.

De bewaking heeft de vernielingen aan de gebouwen evenwel niet kunnen voorkomen. De ruiten van beide kantoren werden in de loop van de avond van de 4e November stuk gegooid, terwijl in het EVC-gebouw aan de Koningstraat ook binnenshuis vernielingen hebben plaats gehad. Ook de ruiten van de "Pegasus"-winkel werden ingegooid.

Van enig daadwerkelijk optreden door de bewakers tegen de bedrijvers van de euveldeeden werd niets vernomen.